RETSMØDERAPPORT
i sag 55/86 *

I — Faktiske omstændigheder

Sammenslutningen »Asociación provincial de armadores de buques de pesca de Gran Sol de Pontevedra« (provinssammenslutningen af fiskeriredere i Gran Sol de Pontevedra) har som medlemmer 46 spanske fiskeriredere. Ifølge artikel 7 i sammenslutningens vedtægter har denne til formål at repræsentere og varetage medlemmernes interesser. Ifølge vedtægternes artikel 8, litra f), repræsenterer sammenslutningen medlemmerne i alle organisationer og instanser uanset disses art og størrelse, herunder i internationale organisationer og instanser.

A — *Ordningen om fiskeri ifølge akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber*

Bestemmelserne om vilkårene for adgangen for skibe, der fører spansk eller portugisisk flag, til farvande som henhører under det tidligere Fællesskab med ti medlemslande, for spanske skibes adgang til farvande under portugisisk højhedsområde, for portugisiske skibes adgang til farvande under spansk højhedsområde og endelig for adgangen for skibe, der fører et af det tidligere Fællesskabs ti medlemsstaters flag, til farvande, der henhører under Spaniens og Portugals højhedsområde, findes i artiklerne 154 til 166 og 347 til 353 i akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber (EFT 1985, L 302, s. 9) (herefter benævnt »tiltrædelsesakten«).

1. *Bestemmelserne for spanske fartøjer*

Om ikke-specialiseret fiskeri bestemmes det i tiltrædelsesaktens artikel 158, at 300 fartøjer, der er opregnet i den såkaldte »basisliste« i bilag IX, kan opnå tilladelse til at udøve fiskeriaktiviteter i farvande, som henhører under de tidligere ti medlemsstaters højhedsområde. I artikel 158, stk. 2, tilføjes dog, at kun 150 af disse fartøjer samtidig kan opnå tilladelse til at udøve fiskeriaktiviteter under forudsætning af, at de er opført på en periodisk liste, der vedtages af Kommissionen (herefter benævnt »de periodiske lister«). Ifølge artikel 163 udarbejder de spanske myndigheder udkast til de periodiske lister, der forelægges for Kommissionen, der hver måned godkender nye lister.

Endvidere indeholder artikel 160 i tiltrædelsesakten bestemmelser for adgang for spanske fartøjer, der anvendes til specialiserede fiskeriaktiviteter, til farvande henhørende under det tidligere Fællesskabs ti medlemsstaters højhedsområde. For visse tilfælde fastsættes regler om basislister og periodiske lister, mens der for andre tilfælde kun foreligger periodiske lister. For fartøjer, der driver tunfiskeri, findes ingen begrænsning.

Endelig bestemmes i artikel 352, der første gang blev gennemført ved Kommissionens forordning nr. 3718/85 af 27. december 1985 (EFT L 360, s. 20), om spanske fartøjers adgang til portugisiske farvande, at

* Processprog: Spansk.

der for visse former for fiskeri skal udfærdiges basislister og periodiske lister og for andre kun periodiske lister.

2. *Bestemmelserne for portugisiske fartøjer*

Artikel 349 i tiltrædelsesakten, der første gang er blevet gennemført ved Kommissionens forordning nr. 3715/85 af 27. december 1985 (EFT L 360, s. 1), indeholder bestemmelser dels om basislister og periodiske lister, dels om tilfælde, hvor der kun foreligger periodiske lister.

Artikel 165 i tiltrædelsesakten, der første gang blev gennemført ved Kommissionens forordning nr. 3717/85 af 27. december 1985 (EFT L 360, s. 14), indeholder for portugisiske fartøjers adgang til spanske farvande regler om basislister og periodiske navnelister for visse fiskearters vedkommende.

3. *Reglerne om fartøjer, der er registreret i en af det tidligere Fællesskabs ti medlemsstater*

Artikel 164 i tiltrædelsesakten indeholder om adgangen for disse fartøjer til spanske farvande regler om basislister og periodiske lister, idet der sondres mellem specialiserede fiskeriaktiviteter og ikke-specialiseret fiskeri.

For disse fartøjers adgang til portugisiske farvande bestemmes i artikel 351 i tiltrædelsesakten, der blev gennemført ved Kommissionens forordning nr. 3719/85 af 27. december 1985 (EFT L 360, s. 26), at der kun skal udfærdiges periodiske lister for fartøjer, der fisker efter tropisk tun.

B — *Rådets forordning nr. 3781/85*

I artikel 1 i Rådets forordning nr. 3781/85 af 31. december 1985 om fastsættelse af de foranstaltninger, der skal træffes over for de erhvervsdrivende, der ikke overholder visse bestemmelser om fiskeri, der er fastsat i akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse (EFT L 363, s. 26), hedder det, at der ved denne forordning fastsættes foranstaltninger til sikring af overholdelsen af forskrifterne vedrørende adgang til farvande og ressourcer, der er omhandlet i tiltrædelsesaktens artikler 163, 164, 165, 349, 351 og 352.

I forordningens artikel 2 bestemmes, at medlemsstaternes kompetente myndigheder straks giver Kommissionen og den medlemsstat, hvis flag det pågældende fartøj fører, eller hvori det er registreret, meddelelse om enhver overtrædelse af de ovenfor nævnte forskrifter. I artikel 2, stk. 2, bestemmes, at når der er truffet en retsafgørelse, der er forkyndt, eller i ethvert andet tilfælde, hvor der konstateres en overtrædelse, kan medlemsstaten ikke længere opføre det pågældende fartøj på de udkast til periodiske lister, som den forelægger for Kommissionen.

I artikel 3 fastsættes varigheden af udelukkelse fra opførelse på de periodiske lister både efter en første og en fornyet overtrædelse. Der bliver i alle tilfælde tale om udelukkelse i mindst 2 måneder.

C — *Sagen om foreløbige forholdsregler*

Den sagsøgende sammenslutning har indgivet begæring til Domstolens præsident om udsættelse af gennemførelsen af Rådets forordning nr. 3781/85.

Domstolens præsident har ved kendelse af 22. april 1986 afslået at tage denne begæring til følge under henvisning til, at den sagsøgende sammenslutning ikke havde godtgjort, at der forelå et uopretteligt tab.

II — Parternes påstande

Den *sagsøgende sammenslutning* har ved stævning, indgivet til Domstolens Justitskontor den 26. februar 1986, nedlagt følgende påstand:

— Rådets forordning nr. 3781/85 af 31. december 1985 kendes ugyldig.

Rådet for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

— sagen afvises;

— sagsøgeren tilpligtes at afholde sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med behandlingen af begæringen om foreløbige forholdsregler.

Domstolen har ved kendelse af 30. oktober 1986 tilladt Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber at intervenere til støtte for Rådet.

Domstolen har ved kendelse af 20. maj 1987 besluttet at behandle formaliteten særskilt og har pålagt Femte Afdeling at træffe afgørelse vedrørende formalitetsspørgsmålet.

III — Parternes anbringender og argumenter

Rådet har påstået sagen afvist i medfør af artikel 91, stk. 1, i Domstolens procesreglement, og Kommissionen har erklæret, at den støtter denne afvisningspåstand.

Rådet har i den forbindelse først og fremmest fremhævet, at forordning nr. 3781/85 indeholder en almindelig ordning for fiskeriet gældende for Spanien, Portugal og det tidligere Fællesskabs ti medlemsstater til sikring af overholdelsen af den ved tiltrædelsesakten indførte ordning. Ordningen vedrører ikke blot spanske erhvervsdrivende, men også de erhvervsdrivende i alle de øvrige medlemsstater. Det er derfor Rådets opfattelse, at den anfægtede forordning er en almengyldig akt, der har en rent normativ karakter. Rådet har herved henvist til Domstolens praksis og specielt til Domstolens dom af 5. maj 1977 (Koninklijke Scholten Honig, 101/76, Sml. s. 797) og gør gældende, at den sagsøgende sammenslutning ikke er umiddelbart og individuelt berørt, jfr. Traktatens artikel 173, stk. 2.

Rådet har i tilslutning hertil anført, at den anfægtede forordning vedrører en gruppe erhvervsdrivendes almindelige interesser, nemlig den gruppe, der udgøres af fiskerirederne i Fællesskabets medlemsstater. Den sagsøgende sammenslutning kan derfor som repræsentant for et vist antal redere ikke godtgøre, at den som sammenslutning er individuelt berørt. Rådet har herved henvist til Domstolens praksis, hvorefter en sammenslutning, som repræsenterende en gruppe erhvervsdrivende, ikke er individuelt berørt af en retsakt, der vedrører denne gruppes almindelige interesser.

Rådet har endelig fremhævet, at forordning nr. 3781/85 ikke i og for sig gør indgreb i de erhvervsdrivendes ret til fiskeri. Et fartøj frakendes kun fiskeriret, såfremt to betingelser er opfyldt, nemlig at der foreligger dels en overtrædelse, dels en formelig konstatering af denne overtrædelse. Såfremt rederen herefter anser sig for krænket i sine rettigheder, og der hermed er forvoldt ham et tab, kan han gøre sine rettigheder gældende ad rettens vej.

Den *sagsøgende sammenslutning* har først og fremmest gjort gældende, at forordning nr. 3781/85 ikke generelt anvendes på fiskeriforholdene i Spaniens, Portugals og det tid-

ligere Fællesskabs ti medlemsstaters indbyrdes forhold. Det anføres herved, at forordningen på grundlag af en analyse af de forskellige relevante bestemmelser om fiskeri faktisk kun, for så vidt angår ikke-specialiseret fiskeri, gælder for 300 spanske, 11 portugisiske og 10 franske fartøjer. Efter sagsøgerens opfattelse vedrører den omtvistede forordning for samtlige fiskeriarter 1 268 fartøjer, der driver specialiseret fiskeri, men ikke de 76 818 fartøjer, som Det Europæiske Fællesskabs tolv medlemsstaters fiskeriflåder antages at omfatte. Ifølge sagsøgeren forekommer de berørte fartøjer alle i de i tiltrædelsesakten omhandlede lister. For sagsøgeren kan den anfægtede forordning derfor ikke være en almengyldig akt, da den kun gælder for en bestemt personkreds.

Herudover har den sagsøgende sammenslutning om sin søgsmålskompetence henvist til, at sammenslutningen ifølge vedtægterne har kompetence til at repræsentere rederne over for organisationer og i instanser af enhver art. Den har desuden fremhævet, at spansk ret for så vidt angår havfiskeri anerkender lovligt stiftede rederisammenslutningers ret til at handle på vegne af de tilsluttede virksomheder, der er umiddelbart og individuelt berørt. Sagsøgeren har desuden anført, at det i to domme fra Domstolen af 18. oktober 1974 (Union syndicale, 175/73, Sml. s. 917, og Den Almindelige Fagforening for Personalet ved De Europæiske Institutioner, 18/74, Sml. s. 933) er anerkendt, at lovligt dannede faglige sammenslutninger generelt er berettiget til at repræsentere medlemmerne i retssager. I det foreliggende tilfælde repræsenterer den sagsøgende sammenslutning fartøjer, der er umiddelbart og individuelt berørt af den omtvistede forordning. Sagsøgeren fremhæver desuden, at den har handlet i henhold til udtrykkelig fuldmagt fra hver enkelt af 46 virksomheder, der er umiddelbart og individuelt berørt af forordning nr. 3781/85, og ikke blot i henhold til sin generelle bemyndigelse i henhold til artikel 8 i sammenslutningens vedtægter.

Sagsøgeren har endelig fremhævet, at ordningen ifølge forordning nr. 3781/85 kan anfægtes på to forskellige måder. For det første kan der, som det er sket i nærværende sag, anlægges sag i medfør af Traktatens artikel 173, stk. 2, til prøvelse af selve forordningen. Og for det andet kan hver enkelt virksomhed, der er blevet dømt for en overtrædelse, eller for hvilken en overtrædelse er konstateret, anlægge sag ved en national ret.

IV — Spørgsmål fra Domstolen

Rådet har som besvarelse af to spørgsmål fra Domstolen fremlagt en fortegnelse over de retsakter, der er blevet vedtaget om fiskeri efter tiltrædelsesakten, og har fremhævet, at ca. 2 700 fartøjer ud af de 75 000 fartøjer, der udgør fællesskabsfiskeriflåden, er berørt af forordning nr. 3781/85.

R. Joliet
Refererende dommer